

Nr 49.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående understöd å allmänna indragningsstaten till änkan H. H. Bohman, född Holmqvist; given Stockholm slott den 9 februari 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

P. Albin Hansson.

Utdrag av protokollet över försvarsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 9 februari 1923.

Närvarande:

Statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON,
ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Departementschefen, statsrådet Hansson anför:

Med bifall till av Kungl. Maj:t i proposition nr 34 till 1920 års riksdag framställt förslag beslöt riksdagen medgiva understöd åt efterlevande till vissa vid kanonbåten Gunhilds minsprängning den 24 sep-

tember 1918 omkomna personer (riksdagens skrivelse nr 126), och tillerkändes därvid avlidne korpralen Karl Louis Bohmans fader Carl August Bohman från och med den 1 oktober 1918 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten ett årligt understöd av 300 kronor.

Sedan bemålde Carl August Bohman den 22 februari 1921 avlidit, har dennes änka Hilda Henriette Bohman, född Holmqvist, i en till Kungl. Maj:t ställd skrift anhållit att komma i åtnjutande av det understöd, som sålunda tillkommit hennes man.

Av handlingarna i ärendet inhämtas, att korpralen Bohman var son till Carl August Bohman och dennes år 1891 avlidna maka i första giftet; att korpralen Bohman alltsedan två års ålder helt uppfostrats av sökanden, vilken år 1895 ingått äktenskap med Carl August Bohman; att sökanden i likhet med den sistnämnde varit väsentligen beroende av försörjningsbidrag från korpralen Bohman; samt att sökanden, som är född den 23 februari 1873, har svag ekonomisk ställning och på grund av sjukdom är urständsat att själv bereda sig livsuppehälle.

Uti avgivet utlåtande i ärendet den 6 april 1922 har *riksförsäkringsanstalten* anfört, att, såsom framginge av förenämnda proposition, hade statskontoret i avgivna utlåtanden inkommit med förslag å de personer, vilka kunde anses böra ifrågakomma till understöd, samt i fråga om det belopp, med vilket understödet i varje särskilt fall kunde tänkas utgå. Beträffande en av änkan Emma Kristina Sjölander, farmoder till vid berörda minsprängning omkomne 2:a klass sjömannen Johan Martin Sjölander, gjord framställning om understöd hade statskontoret därvid framhållit, att änkan Sjölander syntes befinna sig i synnerligen ömmande ekonomiska omständigheter samt varit i mors ställe för den omkomne, alltsedan han vid tre års ålder förlorat sin fader och modern då ingått nytt giftermål. På grund härav hade statskontoret ifrågasatt, huruvida icke något understöd skulle kunna utgå till änkan Sjölander, samt att understödsbeloppet i sådant fall förslagsvis skulle bestämmas till hälften av det understöd, som föreslagits att utgå till de efterlevande efter övriga vid flottan fast anställda bland de omkomna, eller till 150 kronor.

Vid ärendets föredragning hade vederbörande departementschef framhållit, bland annat, att han med hänsyn till de särskilda förhållanden, under vilka ifrågavarande olyckshändelse inträffat, funne det angeläget, att ersättning i så stor omfattning, som kunde anses skäligt,

bereddes efterlevande till de därvid omkomna, vadan departementschefen ansett sig böra förorda, att understöd utginge å allmänna indragningsstaten till bland andra förenämnda änkan Sjölander med det belopp, som av statskontoret sålunda angivits. Det av Kungl. Maj:t i enlighet härmed framställda förslag hade bifallits av riksdagen.

Med hänsyn till de principer, som kommit till tillämpning i det ovan anförda fallet, och i betraktande av vad i föreliggande ärende förekommit, ansåge riksförsäkringsanstalten med billighet och rättvisa överensstämmande, att änkan Bohman tillerkändes något understöd.

Beträffande understödets storlek syntes det riksförsäkringsanstalten skäligt, att detta bestämdes till samma belopp som det, vilket tillerkänts änkan Sjölander, eller till 150 kronor för år räknat att, så länge sökanden levde ogift, utgå å allmänna indragningsstaten från och med den första i månaden näst efter den, under vilken sökandens man avlidit, eller från och med den 1 mars 1921.

Statskontoret har i utlåtande den 18 april 1922 anført, att då liknande skäl, som föranlett 1920 års riksdag att på framställning av Kungl. Maj:t lämna åt änkan Sjölander ett understöd å 150 kronor årligen, torde, enligt vad av handlingarna syntes framgå, förefinnas jämväl i detta fall, statskontoret finge biträda riksförsäkringsanstaltens i ärendet gjorda hemställan.

Under åberopande av vad i ärendet förekommit får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,
att änkan Hilda Henriette Bohman, född Holmqvist, må från och med den 1 mars 1921, så länge hon förbliver i sitt nuvarande änkestånd, å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av 150 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

W. G. O. Montgomery.